

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a zecea după Rusalii

15 august: Adormirea Maicii Domnului



Sursa: pemptousia.ro

4. Fericiu-te toți,
O, prea sfântă Maică,
Închinându-ne cinsti-
tei tale mutări,
Cea de care îngerii s-
au minunat.

5. Te mărim pe tine,
Maică a Lui Hristos,
Care fără de sămânță
ai zămislit
Și a a ta mutare toți o
preamărim.

6. Fericiu-te toți,
Maică a Lui Hristos
Ceea ce-ai pricinuit
pe noul Adam,
Și-adormirea-ți cu
credință o cinstim.

**Din Prohodul Maicii
Domnului**

Evangelhia duminicii

Vindecarea lunaticului
Ev. Matei 17, 14-23

În vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am adus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l aici la Mine! Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia.

Adormirea Maicii Domnului – Mutarea la Viață

De fiecare dată când sărbătorim Adormirea Maicii Domnului este ca și cum am prăznui Sfintele Paști: *Paștele de vară*. Un altfel de Paște ne pregătește Doamna de Dumnezeu-Născătoare: sfântă trecere „de la moarte la viață”, al doilea Paște, sfânt, fără prihană, dătător de viață pentru neamul omenească, fiindcă astăzi, cu adevărat, „sunt biruite hotarele firii”.

„Cum izvorul vieții pășește către viață trecând prin moarte!”, exclamă Sfântul Ioan Damaschin. Adormirea Maicii Domnului, „începătoria Vieții”, depășește înțelesul morții, de aceea nu se numește moarte ci „adormire”, „dumnezeiască mutare”, și „plecare” la Domnul. Chiar dacă primește moartea, este, însă, o moarte „dătătoare-de-viață”, de vreme ce se mută la viața cerească și veșnică.

(continuare în pagina a doua)

• **Sfântul Ioan Gură de Aur:** „Rugăciunea este arma cea mai puternică a creștinului.”

• **Sfântul Vasile cel Mare:** „Postul este armă împotriva demonilor, căci îngerii sunt cei ce stau cu cei care și-au curățit sufletul prin post.”

• **Sfântul Ioan Scărarul:** „Rugăciunea este, după însușirea ei, însoțirea și unirea omului cu Dumnezeu.”

• **Sfântul Isaac Sirul:** „Când omul își cunoaște slăbiciunea, atunci începe să cunoască puterea lui Dumnezeu.”

Sfântul Efrem Sirul: „Fericit este cel ce și-a pus nădejdea în Dumnezeu și nu în puterea sa.”

Adormirea Maicii Domnului – Mutarea la Viață

(continuare din prima pagină)

Plecarea Maicii Domnului din această viață, ca eveniment real și de netăgăduit, păstrat și transmis prin Sfânta Tradiție, constituie o învățătură bine definită în învățătura Bisericii Ortodoxe, și nu are nicio legătură cu concepțiile pietiste din Apus despre imaculata concepție ori viața fără de moarte a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara este acea făptură deosebită creată de Dumnezeu, mai presus decât toți oamenii și decât mulțimea îngerilor, care, dintre toți oamenii, a fost singura care a trăit viață precurată și – lucrul cel mai greu de înțeles pentru mintea omenească – a devenit Maica lui Dumnezeu. Acest lucru a fost posibil fiindcă ea nu a păcătuit niciodată, nici nu și-a întinat mintea cu cele ale trupului, și nici nu a trăit pe pământ cu dureri trupesti ori boli. Deși a avut trup dătător-de-viață, totuși, ca om, s-a aflat sub stăpânirea morții și a murit, însă, fără ca Dumnezeu să despartă sufletul ei de trup: se desface pentru o clipă legătura care le unea pe cele două, așa cum s-a întâmplat și cu Hristos. După adormire, sufletul ei se unește imediat cu Hristos, fiindcă Domnul, în clipa adormirii Maicii Sale, însoțit de netrupeștile cete ale îngerilor și ale sfinților, primește sufletul ei cel sfânt nu doar în ceruri, ci „până la tronul Lui cel împărătesc, până la Sfânta Sfintelor cea din ceruri”, după cum ne spune Sfântul Ioan Damachin. După trei zile, trupul *începător-de-Viață și de-Dumnezeu-primitor* al Preasfintei este ridicat la cerurile cele mai presus de ceruri, nestricat, la Fiul ei Cel iubit, Singurul-Născut. Putem vorbi, așadar, și de învierea cu trupul a Maicii Domnului. Înviere care, însă, nu a fost săvârșită de ea însăși, ci de Dumnezeu-Fiul ei.

Martor al acestei *învieri-mutări* la ceruri a Maicii Domnului este apostolul Toma, care nu a fost prezent la cinstita ei îngropare, ci a ajuns mai târziu, după trei zile, întârziind ca de obicei; acesta, rugându-i îndelung pe ceilalți apostoli, au deschid mormântul și nu au găsit acolo de Dumnezeu-cinstitul ei trup. O văd, însă, pe Născătoarea de Dumnezeu urcând la ceruri, încredințând apostolului Toma Cinstitul și Sfântul ei Brâu ca mărturie a mutării ei, fapt care corespunde cumva pipăirii Domnului de către același apostol.

Trupul Preasfintei – ca și trupul Fiului ei – nu a suferit stricăciune în mormânt, adică nu s-a schimbat, nu s-a descompus în elementele din care era alcătuit. Dealtfel, după Învierea Lui Hristos, trupurile multora dintre sfinții Lui nu mai sunt supuse stricăciunii, ci devin sfinte moaște. Era cât se poate de firesc, cu atât mai mult, să nu sufere stricăciune nici trupul celei care L-a primit pe Dumnezeu, trupul Maicii Domnului.

Sfântul Andrei Criteanul spune că nestrucarea fecioriei Născătoarei de Dumnezeu la Nașterea Lui Hristos are drept urmare firească neschimbarea trupului ei în clipa morții: „Nașterea nu s-a supus stricăciunii, iar mormântul nu a primit nestricăciunea!”.

Preasfânta de Dumnezeu-Născătoare, după Adormirea ei, devine Maica noii creații, a Bisericii Lui Hristos, pentru că ea a avut un rol hotărâtor în iconomia mântuirii, de vreme ce din ea s-a întrupat Domnul – care este capul Bisericii – iar acum are în Biserica cea cerească bogăția harului, slavă și îndrăznire. Ea devine, astfel, binefăcătoarea întregii lumi și întregii făpturi, de aceea ei i se închină toată creația, Doamnei, Stăpânei, Împărătesei și Maicii Lui Dumnezeu.

Prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu și datorită ei, istoria întregii lumi a luat o nouă turnură, incomparabil mai însemnată și mai înaltă față de tot ce a existat până la ea. Nu a putut și nu poate nicio altă făptură să devină mai desăvârșită decât ea, și nici ea însăși nu putea deveni mai desăvârșită decât este. Conform Sfinților Părinți, trei lucruri nu putea Dumnezeu să creeze mai desăvârșit: Întruparea Dumnezeu-Cuvântului, pe Fecioara Născătoare de Dumnezeu, și fericirea de care se vor bucura cei mântuiți.

După Învierea Lui Hristos, Preasfânta a fost sprijinul Apostolilor și a nou-createi Biserici a lui Hristos. Ea îi învăța pe noii creștini, îi îndruma, îi mângâia în suferințele lor. Citim în istoria vieții ei că Arhanghelul Gavriil, cu trei zile înainte de adormirea ei, a vizitat-o – așa cum s-a întâmplat și la Bunavestire –,

vestindu-i despre slăvita ei mutare de la moarte la viață. Mai apoi, Sfântul Duh, în chip minunat, i-a adunat pe toți Apostolii în Ghetșimanî, la casa Născătoarei de Dumnezeu, pentru a lua parte la înmormântarea ei și pentru a lua binecuvântarea ei. După ce au preamărit-o pe Maica Domnului, au rugat-o să le spună un cuvânt de învățătură care să le rămână ca testament duhovnicesc. Atunci, Născătoarea de Dumnezeu le-a spus o pildă, în care lumea aceasta este prezentată ca o mare sărbătoare, ca un târg unde negustorii au venit să-și vândă mărfurile, iar cel care face schimbul (negoțul) cel mai bun – adică cel care știe să își vândă marfa mai scump – acela va ieși cel mai câștigat. În continuare le-a spus că tot la fel este și în privința celor duhovnicești: cel care va ține cu mai multă râvnă și va arăta mai multă prețuire față de poruncile lui Hristos, acela va fi cel mai câștigat, se va bucura de o cinste mai mare în împărăția cerurilor. La sfârșit, i-a îndemnat să stăruiască întru „lupta cea bună”.

Omul de astăzi trebuie să ceară și mai mult mijlocirea Maicii Domnului, care este izbăvitoare. Ori de câte ori are o suferință sau o problemă, să nu uite că ea este „ajutor celor întristați, apărătoare, izbăvitoare, mângâierea celor ce nu au îndrăzneală”, și la ea pot găsi sprijin, mângâiere, ajutor grabnic și răspuns.

Efrem, Egumenul Mănăstirii Vatoped
Sursa: <https://www.pemptousia.ro/>



«Apostoli, de la margini adunându-vă aici, în satul Ghetsimanî», detalii de pe icoana Adormirii Maicii Domnului

Ziua de cinstire a Sfântului Preot Mărturisitor Alexandru din Basarabia

După proclamarea locală, care a avut loc anul trecut, Parohia-soră Călărași Sat a organizat anul acesta, în colaborare cu Protopopiatul Călărași o manifestare religioasă deosebită la ziua de cinstire a Sfântului Preot Mărturisitor Alexandru din Basarabia.

La Sfânta Liturghie, oficiată în sobor de 20 de preoți, condus de Preasfințitul Părinte Nectarie de Bogdania, episcop vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului, s-a adăugat și un moment artistic, prezentat de două coruri bărbătești din localitate, dar și tradiționala Agapă creștină organizată de enoriașii parohiei.

La acest moment de comuniune liturgică a participat și o delegație formată din 8 preoți ai Protopopiatului Iași I, condusă de Părintele nostru Protopop Florin Aurel Călugăru.

Cu acest prilej, au fost oferite din partea Parohiei Toma Cozma mai multe cărți pentru biblioteca parohială. Sfinte Părinte Alexandru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!



CITEȘTE ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE!

Ocrotirea minunată a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Monahul Iliodor, paraclisierul de la Mănăstirea Marea Lavă, era cunoscut în tot Sfântul Munte pentru evlaviază sa, pentru sânguină de a-și împlini ascultarea și pentru dragostea sa față de Maica Domnului. Simțea profund în sufletul său că este un nevoitor și un rugător în Grădina Maicii Domnului, că viețuiește într-un loc care aparține Maicii Domnului și că nu are dreptul să abuzeze de el. De aceea era recunoscător pentru tot ceea ce făcea pentru el. Pentru această s-a învrednicit, precum mulți alții, să o vadă „pe Maica Domnului nu numai cu ochii sufletești, ci și cu cei trupești. Mulți au văzut-o. Unii au fost învățați de ea, alții au fost vindecați, alții au fost povățuiți la petrecerea și la felul de viață al Părinților Aghioriti de demult, iar pe alții i-a ocrotit de-a lungul vieții lor dumnezeiescul ei Acoperământ” (Monahul Teoclit Dionisiatul). Bătrânul Iliodor s-a învrednicit să o vadă de mai multe ori pe Maica Domnului în biserică.

Odată el a văzut-o pe Maica Domnului cum îi tămăduiește pe monahii care se aflau în biserică la slujbă, dar și strănile care erau goale și în care nu se află nici un monah. Uneori, pe unii monahi care erau în străni nu-i tămăduiește, ci trecea mai departe. El o urmărea pe Maica Domnului nedumerit, neputându-și explica ce se întâmplă.

Părintele Iliodor avea darul lacrimilor. Pomenirea morții, descoperirea păcatelor sale înaintea tuturor oamenilor la Înfricoșătoarea Judecată a Domnului, osândirea împreună cu diavolul și cu demonii lui, toate acestea îl făceau să verse râuri de lacrimi.

Așadar Starețul Iliodor a început să se roage cu lacrimi Maicii Domnului să-i dezlege nedumerirea. După trei zile de rugăciune fierbinte, ea i-a spus următoarele: „Tămăduiesc strănile care sunt goale pentru că ele sunt locurile monahilor care se află la ascultările mănăstirii și care, deși lucrează, își au mintea la rugăciunea din biserică și se roagă cu cei care se află aici. Aceștia sunt cei pentru care se roagă preoții: *„pentru cei care din binecuvântate pricini nu sunt aici și pentru cei ce sunt în slujbe”*. Iar pe unii care nu sunt prezenți în biserică nu-i tămăduiesc, pentru că fie nu se roagă, mintea lor aflându-se în altă parte, fie discută cu aproapele lor. Să mai știi că mult mă întristează pentru unii creștini care, deși merg la slujbele bisericii, nu se roagă, ci stau de vorbă, clevetesc, privesc cum sunt îmbrăcați ceilalți, dacă au haine mai frumoase ca ale lor.

Deși se află într-un loc sfânt, prin ceea ce fac disprețuiesc credința și îl cinstesc pe diavolul, vrăjmașul neamului omenesc”.

Părintele Iliodor s-a bucurat de ceea ce i-a descoperit Maica Domnului și i-a mulțumit, vărsând alte râuri de lacrimi.

(Arh. Teofilact Marinakis, Patericul Maicii Domnului, Ed. Evanghelismos 2008, pp 357-358)

Text selectat de Lorena Negrei

Mic dicționar al Postului Sfintei Marii

(continuare din numărul trecut)

2. Acoperământul Maicii Domnului

Acoperământul Maicii Domnului (1 octombrie) este o sărbătoare care amintește minunea ce a avut loc în Biserica Maicii Domnului din cartierul Vlaherne (în Constantinopol) în secolul 9.

Este vorba de arătarea în strălucire cerească a Sfintei Fecioare Maria către Sf. Andrei cel Nebun pentru Hristos, în calitatea Ei de ocrotitoare și mijlocitoare a creștinilor.

3. Adormire

În limbaj bisericesc este utilizat termenul de „adormire” ori „adormire în Domnul” referitor la moartea trupească. Creștinii consideră că cine crede în Iisus Hristos și rămâne unit cu El, nu moare, ci trece de la moarte la viață.

Credința în Iisus Hristos nu desființează moartea fizică, adică despărțirea sufletului de trup la sfârșitul vieții pământești, ci o transformă în pasaj spre viața veșnică. Moartea fizică este temporară. La a doua venire a Domnului, trupul va învia și se va reuni cu sufletul într-o formă de existență duhovnicească pe care în timpul vieții pe pământ nu putem s-o înțelegem decât prin credință.

Din punctul de vedere al învățăturii creștine, omul trăiește pe pământ în „moarte spirituală” atât timp cât stă prin necredință departe de Dumnezeu. Dacă moartea spirituală se perpetuează până la sfârșitul vieții pământești, ea poate deveni moarte veșnică, adică despărțire definitivă de Dumnezeu.

4. Aer

Sfântul Aer, Plascenița sau Sfântul Epitaf (din gr. ἐπιτάφιος compus din ἐπί = „pe, deasupra” și τάφος = „mormânt”) este un obiect bisericesc de cult confecționat din pânză pe care se află reprezentată icoana Învmormântării Mântuitorului Hristos.

Aceeași denumire este folosită și pentru pânza cu reprezentarea Adormirii Maicii Domnului, cinstită în special la slujba Prohodului Maicii Domnului.

5. Axion

Axionul este un imn închinat Maicii Domnului care se cântă la Sfânta Liturghie, imediat după Sfințirea Darurilor. Denumirea de axion provine de la primele două cuvinte ale textului grecesc al cântării „Cuvine-se cu adevărat” (Axion estin – Ἀξίον ἐστίν).

De Adormirea Maicii Domnului, axionul clasic este înlocuit cu imnul „Neamurile toate”.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

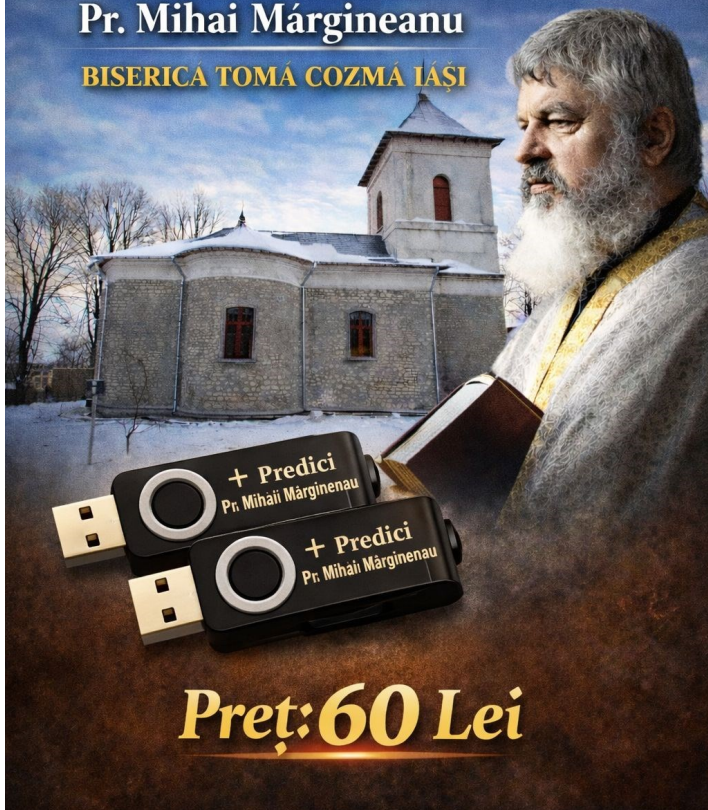
Vizitați-ne pe
facebook.



Biserica Toma Cozma

Predici înregistrate în anul 2011

Pr. Mihai Mărgineanu
BISERICA TOMA COZMA IĂȘI



Program liturgic la Biserica Toma Cozma

Duminică, 9 august,
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
18.00 Acatistul Maicii Domnului „Prodromita”

Luni, 10 august,
18.00 Paraclisul Maicii Domnului

Mărti, 11 august,
18:00 Paraclisul Maicii Domnului

Miercuri, 12 august,
18:00 Paraclisul Maicii Domnului

Joi, 13 august,
18.00 Paraclisul Maicii Domnului

Vineri, 14 august,
16.00 - Slujba Vecerniei

Sâmbătă, 15 august, Adormirea Maicii Domnului
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

După fiecare slujbă de seară, cei care doresc se pot spovedi, urmând a se împărtăși în cadrul Sfintelor Liturghii din sâmbete. Duminici sau sărbătorile notate cu roșu în calendar.

6. Bogorodișna

Pravilă de rugăciune care, după Tradiție, a fost dată de însăși Maica Domnului fiind cunoscută în secolul al VIII-lea, dar uitată, până când Sfântul Serafim de Sarov a readus-o în atenție și a transmis-o mai departe prin intermediul ucenicilor săi.

Rânduiala Bogorodișnaia presupune citirea de 150 de ori a cuvintelor adresate de Arhanghelul Gavriil Maicii Domnului la Buna Vestire: „Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre”.

7. Bogorodița

Bogorodița este numele slavon pentru Născătoarea de Dumnezeu.

8. Epitaf

Vezi explicația mai sus la „Aer”.

9. Iperdulie

Termenul de „iperdulie” (gr. ὑπερδουλεία) sau supravenerare se referă la preacinstirea acordată Maicii Domnului.

Sfânta Fecioară Maria, cea mai sfântă dintre femei, care s-a învrednicit de cinstea excepțională de a naște cu trup pe Fiul lui Dumnezeu este venerată în mod deosebit în cultul ortodox, fiind mai mare decât toți sfinții, „mai cionstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”.

Cultul pe care îl aducem sfinților poartă în limbaj teologic denumirea de „dulie” (gr. δουλεία), iar lui Dumnezeu se cuvine adorare sau latră (gr. latreia).

Sursa: basilica.ro